

Informatieblad 4C.1**Het verhaal van koning Artaban****Plaat 1**

Toen het kind Jezus in Betlehem geboren werd, stond er een bijzonder stralende ster aan de nachtblauwe hemel. Haar glans was zo helder, dat zij onmiddellijk opviel tussen alle andere sterren. Iedereen vroeg zich af wat die ster wel mocht betekenen en velen staarden zo lang naar het hemellicht, dat ze er pijn van in hun nek kregen.

Plaat 2

Een koning, die in het verre oosten woonde, zag ook deze ster twinkelen alsof die zeggen wilde: 'ik wil je iets laten zien, pak je spullen en je kameel en reis met mij mee'. De koning vroeg aan een oude wijze man, wat die ster te vertellen had. Deze man zocht het op in de dikke boeken en zei: 'Hier staat dat er een nieuwe koning geboren is'. Daar moet ik op af, dacht de koning en pakte een prachtig gouden geschenk in zijn bagage. 'Voor het nieuwe koningskind', zei hij. En zo ging hij op reis, de ster achterna. Na een dag reizen ontmoette hij een andere koning, die net als hij op weg was naar de pasgeboren koning. 'Ik heet Melchior', stelde de eerste zich voor. 'En ik ben Caspar', zei de ander. Ze hadden elkaar veel te vertellen. Caspar liet zijn cadeau voor de nieuwe koning zien: een schitterende marmeren kruik, gevuld met heerlijk ruikende wierook. In een herberg kwamen ze een derde koning tegen, die Balthazar heette. Hij had voor het kindje mirre meegenomen. Dat was een zijdezachte zalf, die de huid soepel maakte. 'Ga je met ons mee', vroegen ze, 'samen reizen is veel gezelliger'. Dat wilde Balthazar wel, maar hij wachtte eigenlijk op zijn vriend Artaban, een vierde koning, met wie hij in deze herberg afgesproken had. 'Daar kun je toch niet op blijven wachten,' zeiden de twee anderen, 'Je moet een briefje achterlaten, waarin je uitlegt, dat we vooruit zijn gereisd. Hij komt ons wel achterna'.

Artaban was erg teleurgesteld, toen hij zag dat hij te laat was. Hij had onderweg veel

pech gehad, maar hij wilde de nieuwe koning bezoeken. Hij had drie prachtige edelstenen meegenomen als cadeaus: een saffier, een robijn en een parel. Hij ging op weg in de hoop de drie andere koningen in te halen en zo samen het nieuwe koningskind te kunnen bezoeken.

Plaat 3

In gedachten verzonken reed Artaban verder tot hij aan de kant van de weg een kind zag zitten. Het huilde en was vrij ernstig gewond. Artaban nam het kind op zijn paard en reed er mee naar het eerste het beste dorp. Daar vond hij een vrouw, die het kind wilde verzorgen. Artaban nam een van de drie edelstenen en gaf die aan de vrouw. 'Zorg goed voor het kind en hiervan kun je alle kosten betalen', zei hij. En snel reisde hij verder, de ster achterna. Maar al spoedig kwamen er dikke wolken, waar de ster achter verdween. Nu moest Artaban de weg aan de mensen vragen.

Plaat 4

Op een dag reed hij door een dorpje, toen hij een begrafenis zag. De moeder en haar kinderen waren erg bedroefd, dat hun man en vader overleden was.

Artaban zag hun grote verdriet en besloot de parel, die eigenlijk voor het koningskind bestemd was, aan de vrouw te geven. Zo zou zij toch goed voor haar kinderen kunnen blijven zorgen na de dood van haar man. Hij keerde zijn paard en probeerde de ster te zoeken, die hem voor zou gaan naar de nieuwe koning. Maar de ster liet zich niet zien en dagenlang dwaalde hij langs allerlei wegen op zoek naar het kind. Zou hij het doel van de reis ooit bereiken? Hij begon wanhopig te worden. In zijn bagage zat nog maar één steen voor de nieuwe koning: de prachtige robijn..

Plaat 5

Zo kwam hij aan in een vreemd land, waar oorlog was. Hij kwam door een dorpje, waar de soldaten alle boeren gevangen hadden genomen. Vrouwen en kinderen huilden, omdat ze hun man en vader niet konden missen.

Artaban voelde de robijn in zijn zak. Met die robijn kon hij alle mannen vrij kopen en iedereen weer gelukkig maken. Maar kon hij dan met lege handen voor het koningskind verschijnen? Met bevende handen nam hij de steen en kocht daarmee alle mannen vrij. Zo raakte hij alles kwijt, hij moest zelf gaan bedelen. Toch bleef hij altijd het kleine beetje dat hij had met anderen delen.

Plaat 6

Toen hij in een havenstad was, zag hij hoe een man werd verkocht als slaaf en werd weggevoerd op een schip. Artaban kon het niet aanzien en vroeg de kapitein of hij de plaats van de arme slaaf kon innemen. Artaban, de trotse koning werd zo een slaaf, vastgeklonken in grote, zware kettingen. Jaren gingen voorbij en het werk als slaaf viel hem zwaar. Hij was al oud en had allang de hoop opgegeven ooit nog de nieuwe koning te zien.

Plaat 7

Die nacht droomde hij van een ster en van de tocht, die hij lang geleden ondernomen had op zoek naar de koning der mensen. In zijn droom hoorde hij een stem, die zei: 'Sta op en vertrek. Haast je'. Hij deed zijn ogen langzaam open en daar zag hij de ster aan de hemel, die hij steeds maar gezocht had, schitterender dan ooit. Meteen ging hij op stap en volgde die ster.

Plaat 8

Hij kwam aan bij een stad, waar bij de poort een straatarme man zijn hand ophield. Artaban had zelf niets, maar zocht net zo lang in zijn zakken tot hij de laatste korst droog brood vond die hij nog had en gaf die aan de bedelaar.

Even verderop zat een klein meisje, dat rilde van de kou: ze had alleen maar wat vodden aan. Artaban bedacht zich geen moment en pakte zijn oude mantel van de schouders en gaf die aan het meisje. Toen hij op de markt kwam, zat daar een jongen, die huilde van verdriet. Zijn verdriet was zo groot, dat niemand hem kon helpen. Artaban bedacht zich geen moment, knielde naast de jongen en sloeg zijn arm om zijn schouder en liet hem uithuilen zonder iets te zeggen. Toen keek de jongen hem aan en zei: 'Je bent op zoek naar de nieuwe koning? Zoek maar niet verder, je hebt hem allang gevonden. Al die mensen, die je hielp op je lange reis hebben je naar de Koning van de Vrede gebracht. Je hebt mensen gelukkig gemaakt, de wereld werd door jou een beetje mooier en lichter. Je hebt de mooiste cadeaus uitgedeeld, mooier dan saffieren, parels en robijnen.

Plaat 9

Eindelijk, dacht Artaban, eindelijk is mijn droom uitgekomen, de lange reis is niet voor niets geweest, ik ben niet met lege handen aangekomen. Hij keek omhoog naar de donkere, nachtelijke hemel en opeens verscheen daar, stralender dan ooit, de ster die hij lang geleden achterna reisde. Het leek alsof de ster hem stiekem een knipoog gaf...

Vrij naar: 'A famous old Dutch Christmas story',
The 4th Wiseman of the East,
www.euronet.nl/users/netty/story7.htm